

چالش های ورزش قهرمانی و نقش آموزش و پرورش در توسعه آن

زهرا مشهدی منصوری^۱، کیمیا نوری^۲، یگانه میر^۳، فاطمه قورزائی^۴

۱. کارشناسی ارشد، فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، سیستان و بلوچستان، ایران.

zahramashhadimansouri@gmail.com

۲. کارشناسی، آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان رسالت، زاهدان، سیستان و بلوچستان، ایران.

kimiyanoori99@gmail.com

۳. کارشناسی، آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان رسالت، زاهدان، سیستان و بلوچستان، ایران.

yeganeh138198@gmail.com

۴. کارشناسی، آموزش تربیت بدنی، دانشگاه فرهنگیان مطهری، زاهدان، سیستان و بلوچستان، ایران.

چکیده:

رقابت، جنبه مهمی از بازی ها، تربیت بدنی و ورزش همراه با مزایا و چالش های مختلف است. ورزش حرفه ای و قهرمانی در دنیا جایگاه ویژه ای دارد. در کشور ما، توسعه ورزش قهرمانی با چالش های متعددی به ویژه در زمینه سیستم های آموزشی مواجه است. نقش وزارت آموزش و پرورش در رسیدگی به این چالش ها و ایجاد محیطی مناسب برای تعالی دانشگاهی و ورزشی بسیار مهم است. ادغام تحصیلات آکادمیک و فعالیت های ورزشی در دانش آموزان ورزشی چالش هایی از جمله مدیریت موثر زمان، ایجاد تعادل در برنامه های آموزشی و تعهدات تحصیلی و حفظ عملکرد تحصیلی علیرغم سفرهای طولانی برای مسابقات را به همراه دارد. مؤسسات آموزشی می توانند با اجرای سیاست های حضور و غیاب منعطف، روش های یادگیری جایگزین و سیستم های پشتیبانی اختصاصی از دانش آموزان ورزشی حمایت کنند. توسعه بازی های ملی در تربیت بدنی و نقش مؤسسات آموزش عالی در تربیت متخصصان واجد شرایط این رشته از موضوعات مهم است. هدف از مطالعه حاضر بررسی چالش های پیش روی آموزش و پرورش در توسعه ورزش حرفه ای و قهرمانی با تکیه بر مرور ادبیات است.

کلمات کلیدی: آموزش و پرورش، ورزش حرفه ای، قهرمانی، توسعه.

۱. مقدمه

طبق تعاریف بین المللی، به مسابقات و ترتیبات ورزشی اطلاق می شود که در آن ورزشکاران ماهر عناوین قهرمانی را کسب می کنند که بالاترین سطوح کسب عناوین ورزشی است. اهمیت و جذابیت روزافزون ورزش در دنیای امروز توجه روزافزون به بازی های قهرمانی را وادار کرده است. به نظر می رسد در دنیای ورزش امروز این توجه رو به افزایش است، جایی که برنامه های حمایتی زیادی برای ورزشکاران، مربیان و همه دست اندرکاران مسابقات قهرمانی ارائه می شود [۱]. این برنامه ها بسته به شرایط اقتصادی کشورها و نوع ورزش متفاوت است، به عنوان مثال مایکل فلیس شناگر مشهور آمریکایی بابت کسب شش مدال طلا در بازی های المپیک شش میلیون دلار از شرکت سرعت دریافت می کند، اما ورزشکار فوتبال آمریکایی دریافت می کند. شش مدال طلا قرارداد مالی تیمش حالا این برنامه توجه بیشتر به ورزشکاران کشورمان ایران به عنوان ورزش حرفه ای شناخته می شود که خود جای بررسی بیشتر دارد. در دنیای امروز ورزش صنعتی شده است و برای

رسیدن به موفقیت های بیشتر و سریعتر باید تجهیزات و منابع بیشتری تهیه کرد و این امر تنها با ایجاد یک سیستم ورزشی مناسب امکان پذیر است [۲]

۲. درک وضعیت فعلی ورزش قهرمانی در ایران

در این بخش به طور مختصر به درک وضعیت فعلی ورزش قهرمانی می پردازیم، فدراسیون ها و سازمان های ورزشی از نهادهای مهم در عرصه ورزش قهرمانی محسوب می شوند. ورزش مهمترین بخش قهرمانی است، باشگاه های ورزشی، آموزش و پرورش، دانشگاه ها و غیره استفاده از روش های علمی در استعدادیابی در ایران از سال ۱۳۷۹ آغاز شد. سازمان تربیت بدنی امسال برنامه و روش منظمی از سوی دانشمندان نداشت. وی با بررسی مسائل ورزشی و تربیت بدنی کشورهای با عنوان ب این مشکل را آشکار کرد که شرایط ایران با سایر کشورها متفاوت است، کشورهای مختلف دیدگاه های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی متفاوتی دارند. آنها طرحی را تهیه کردند که شامل شرایط فعلی ایران بود. این طرح برای توسعه فدراسیون ها و نهادهای ورزشی در کشور ایجاد شد. پایگاه های ورزشی قهرمانی در سراسر کشور ساخته شد و مجهز به سالن های فنی و تجهیزات مدرن برای سنجش توانایی بدنی شد. سرعت علمی شدن ورزش در کشور افزایش یافت، اما با تدوین طرح جامع ورزش کشور، استعدادیابی، تنها اجرای علمی «اپلیکیشن» در کشور بسته شد. حال با همین اشاره اندک به وضعیت موجود، به ساختار سنتی و نظام مند ورزش قهرمانی کشور اشاره می کنیم [۳،۴].

۳. چالش های ورزش قهرمانی ایران

در واقع می توان پذیرفت که هیچ روش سیستماتیکی از زمان نشان دادن روحیه ورزشکاری تا زمان قهرمانی در مسابقات مختلف قهرمانی کشور وجود ندارد. به طور کلی در دنیای ورزش مدرن دو دیدگاه اصلی از رشد و توسعه ورزشکاران برای رویدادهای بزرگ ورزشی وجود دارد که دو دیدگاه مشترک که در دنیای سیاست و اقتصاد نیز مشهود است، این دو دیدگاه کشورها را به دو دسته تقسیم می کند: بلوک غرب و بلوک شرق. در کشورهای شرقی مانند روسیه، ریوردان در سال ۱۹۸۰ مدارس ورزشی ایجاد کرد. در این مدارس، نوجوانان و جوانان از دوران کودکی برای کسب قهرمانی در ورزش شرکت می کنند. [۱]

اما برعکس، در کشورهای بلوک غرب که از جمله آنها می توان به کانادا اشاره کرد، اصول بر ایجاد زیرساخت مناسب ورزشی از طریق دو فرآیند نرم افزاری و سخت افزاری استوار است تا زمانی که فضای ورزشی زیادی ایجاد شود. ، افراد زیادی وارد چرخه ورزش قهرمانی می شوند و حضور کارشناسان ورزشی این چرخه را کامل می کند. آموزش و پرورش در کشورهای مورد مطالعه نهاد اصلی اجرای استعدادیابی و شناسایی نخبگان ورزشی است. با توجه به مطالعات انجام شده، وضعیت ورزش قهرمانی در ایرانی دارای مشکلات و موانع عدیده است از جمله [۵، ۶]:

■ عدم صدور مدرک برای خروج از کشور برای ورزشکاران قهرمانی که اغلب به مسابقات اعزام می شوند.

■ نداشتن انتظارات حرفه ای از ورزشکاران

■ عدم حمایت مالی از بازیکنان فوتبال، بسکتبال، والیبال و کشتی

▪ عدم مراقبت های پزشکی مناسب

▪ نبود سیستم مشاوره

تمامی موارد فوق باعث می شود سطح شرکت در مسابقات قهرمانی ورزشی در کشور پایه بالاتر از ایران باشد. در ایران از هر صد نفر تنها ۲.۲۵ نفر در ورزش قهرمانی شرکت می کنند، در حالی که این شاخص در اسکاتلند ۲۳ درصد و در استرالیا و کانادا ۱۲ درصد است. به طور کلی برای رشد و توسعه ورزش قهرمانی نیازی به تغییر عبارت نیست، زیرا طبق نظر کارشناسان؛ ورزش را به دو دسته (عمومی و حماسی) تقسیم کنید و روی این نکته تمرکز کنید که "حرفه ای بودن جنبه اساسی زیرساخت ورزش است و به جای "قهرمانی پایه" کلمه "حرفه ای" را جایگزین کنید. "در شرایط فعلی تغییر ایجاد نکنید. از ورزش های داخلی بنابراین مایلیم زیرساخت های مسابقات قهرمانی را به صورت تخصصی به عنوان کشورهای قهرمان در توسعه مسابقات قهرمانی در نظر بگیریم که در زیر شرح داده شده است [۷، ۸]:

▪ نگاه حرفه ای به ورزشکار حرفه ای

▪ نگاه حرفه ای به مدیریت ورزشی

▪ ظاهر حرفه ای به مربیان و سرپرستان

▪ نگاه تخصصی به مقوله استعدادیابی و شناسایی نخبگان ورزشی

▪ نگاه تخصصی به رقابت

▪ چشم انداز فنی برای اعزام تیم های ورزشی به اردوها و مسابقات ملی و بین المللی

▪ برخورد حرفه ای با مخاطب

▪ نگاه تخصصی به مقوله آموزشی

▪ نظر کارشناسی در مورد ساخت و سازهای ورزشی

▪ دیدگاه حرفه ای در خصوص جذب اسپانسرهای ورزشی

▪ نگاه حرفه ای به باشگاه داری

■ نگاه حرفه ای به پخش تلویزیونی

■ نگاه حرفه ای به علوم تربیت بدنی

۴. نقش معلمان در مشارکت ورزشی و تربیت بدنی

تربیت بدنی موضوعی است که تنها توسط متخصصی که انتظار می رود هم دانش و هم مهارت تربیت بدنی را آموزش دهد، می تواند با موفقیت و مؤثر تدریس شود. انتظار می رود که او دانش و مهارت های موضوع را بر زبان آموزان تأثیر بگذارد. متخصص باید از جنبه های حقوقی ورزش، سلامت، تفریح و سایر زمینه های ورزشی آگاه باشد که به آموزش مؤثر این موضوع کمک می کند. طبق نظر کازو^۱ (۲۰۲۱) برنامه آموزشی برای معلمان باید شامل تربیت بدنی و ورزش فردی باشد. وی در ادامه اظهار داشت: هم تئوری و هم عملی باید آموزش داده شود تا معلمان قبل از حضور در میدان از تجهیزات کامل برخوردار باشند [۹]

کاپل^۲ (۲۰۱۲) اظهار داشت که معلمان تربیت بدنی به عنوان "مرد عمل" با کلمات بسیار کم شهرت دارند [۱۰]. با توجه به نظریه اوگونروتیفا^۳ (۲۰۰۰) می توان نیاز به برنامه تربیت بدنی تحت نظارت مجرب و معلمان واجد شرایط را کمتر برآورد کرد. وی در ادامه اظهار داشت که معلمان معلم باید آموزش رهبری حرفه ای را داشته باشند که شامل دوره های مربوطه می باشد [۱۱]. هانسن (۱۹۸۹) فرض کرد که پزشکان به واسطه آموزش تکنیکی را به دست آورده اند که آنها را قادر می سازد خدمات تخصصی را به جامعه ارائه دهند [۱۲]. گراهام^۴ (۲۰۰۸) پیشنهاد کرد که برای دستیابی به اهداف مورد نظر در برنامه های تربیت بدنی و ورزشی، باید از معلمان واجد شرایط و آگاه برای آموزش و مربیگری این دانش آموزان استفاده شود. [۱۳]

۵. تدوین استراتژی های آموزش و پرورش در توسعه ورزش قهرمانی

دستیابی به اهداف سازمانی در محیط پرتلاطم و متغیر مستلزم راهکارهایی است تا سازمان را از میان امواج خروشان تغییرات محیط عبور دهد و به سلامت به نقطه ای امن برساند. از این راهکارها و برنامه ها در ادبیات مدیریت، به عنوان راهبرد یا استراتژی یاد می کنند. برنامه ریزی استراتژیک تلاشی است نظاممند به منظور اخذ تصمیمات و انجام فعالیت هایی بنیادی که به شکل دهی ماهیت و چگونگی و چرایی اقدامات سازمان می پردازد [۱۴]. برنامه استراتژیک نقشه ای جامع از راهی است که سازمان در آن قرار دارد؛ جایی است که سازمان می خواهد در آینده به آنجا برسد و معمولاً ۱ تا ۱۵ سال چشم انداز دارد. چارچوبهای بسیاری برای اجرای برنامه ریزی استراتژیک در دو بخش دولتی و خصوصی وجود دارد. برنامه ریزی استراتژیک در دو بخش دولتی و خصوصی شامل سه گام اساسی است: مأموریت سازمانی روشن، ایجاد چشم اندازی روشن، و توسعه استراتژیهای قابل اندازه گیری که به سازمان اجازه می دهد تا به چشم انداز خود برسد [۱۵].

¹ kasu

² Capel

³ Ogunrotifa

⁴ Graham

در این زمینه پژوهشهای متنوعی در داخل و خارج کشور صورت پذیرفته است. انجمن ورزشی مدارس ایالت کنتاکی در بیانیه ماموریت خود آورده است: انجمن ورزشی مدارس ایالت کنتاکی باید بالاترین کیفیت فعالیتهای و برنامه های ورزشی را با شیوه ای مؤثر و با تاکید بر جوانمردی و ورزش دوستی و توسعه آموزش دانش آموزان ورزشکار برقرار سازد. برخی از استراتژیهای مهم این انجمن عبارتند از: حفظ و تضمین ثبات مالی انجمن، توسعه نقش پشتیبانی برای آموزش دانش آموزان، آموزش و توسعه حرفه ای منابع انسانی انجمن، توسعه نظارت و ممیزی از مدارس، ترویج مردانگی و جوانمردی در میان دانش آموزان، مربیان و تماشاگران، و بازبینی و اصلاح انجمن ورزش مدارس [۱۶] برنامه راهبردی انجمن ورزشی دبیرستان های کنتاکی استرالیا در ماموریت خود آورده است: جذب دانش آموزان به فعالیتهای ورزشی مدرسه به صورت منظم، برای نمایش استعدادهای خاص و تحقق پتانسیل کامل خود. برخی از مهمترین استراتژی های این انجمن عبارت اند از: تشویق به افزایش مشارکت دانش آموزان (پسر و دختر) در رویدادهای ورزشی مدارس، ارزیابی مداوم از برنامه های ورزشی مدارس، حفظ و نگهداری ارتباطات مؤثر و مفید با همه ذینفعان به منظور تدارک محیط ورزشی باکیفیت، ترویج نقش ورزش مدرسه در گستره جامعه، تقویت و توسعه حمایتهای مالی، پیاده سازی تمریناتی به منظور ایجاد محیطی ایمن و سالم، توسعه برندینگ مشترک در سراسر مدارس ورزش استرالیا [۱۷]. فدراسیون انجمن های ورزشی مدارس اونتاریو برای غنی سازی آموزش و استرالیا پرورش و توسعه جسمانی افراد از طریق ورزش مدارس ماموریت دارد. همچنین برخی از مهمترین استراتژی های این فدراسیون عبارتند: توسعه برند فدراسیون انطباق برنامه ها، خدمات و فعالیت ها با نیاز مخاطبان، تشویق مشارکت کنندگان در ورزش در سطح مدارس ابتدایی، افزایش تعامل با داوطلبان دانش آموز و معلم در برنامه ها و رویدادهای ورزشی مدرسه، افزایش منابع فدراسیون، توسعه و تجهیز تجارب و منابع آموزشی در پاسخ به نیاز مشتریان، ایجاد ساختارها، فرایندها و منابع برای حفظ سهامداران، اطمینان از تعالی ورزش مدارس [۳]. حمیدی (۱۳۹۶) در تحقیق خود نشان داده که اطلاعات به دست آمده با نقطه نظرات شورای راهبری در قوت، ضعف، فرصت و تهدید نهایی شده است. همچنین با استفاده از جدول ارزیابی عوامل درونی و جدول ارزیابی عوامل بیرونی و محاسبات لازم، موقعیت استراتژیک فدراسیون در وضعیت محافظه کارانه شناسایی شده است [۳].

۶. مروری بر مطالعات انجام شده

ناصری پلنگرد و همکاران (۱۴۰۰) در مطالعه ای به طراحی الگوی حمایتی خانواده- مدرسه در شکوفایی استعدادهای ورزشی پرداختند. بر اساس یافته های این پژوهش، ۱۳ موضوع اصلی شامل توسعه منابع و استانداردسازی استعدادیابی به عنوان شرایط علی، عوامل اجتماعی و رسانه ای به عنوان شرایط زمینه ای، بوروکراسی و ضعف مدیریتی، به عنوان شرایط مداخله گر، حمایت مالی و اقتصادی، حمایت رفتاری. و حمایت اجتماعی به عنوان یک پدیده محوری، راهبردهای رایج و راهبردهای آموزشی به عنوان راهبردها و توسعه استعدادهای ورزشی و رقابت پذیری، به عنوان پیامدها شناسایی شدند. این مطالعه نتیجه گیری کرد که نیاز است تا وزارت آموزش و پرورش و وزارت ورزش و جوانان منابع مالی و حمایت های لازم را در قالب ردیف ویژه به مدارس برای کمک و هدایت استعدادهای ورزشی اختصاص دهند [۱۸].

ملایی و همکاران (۱۳۹۷) پژوهشی با هدف تعیین اندازه تأثیر شاخص ها و ابعاد توسعه ملی و متغیرهای جغرافیایی-اقلیمی به منظور طراحی الگوی برای توسعه قهرمانی در استان های کشور انجام دادند. سطح توسعه یافتگی استان های ایران و تأثیر ابعاد کلان توسعه و برخی متغیرهای جغرافیایی بر توسعه قهرمانی

بین سال های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ با استفاده از ۳۹ شاخص توسعه ملی، ۵ متغیر جغرافیایی و ۴۸ شاخص ورزشی مورد بررسی قرار گرفت. تحلیل مدل های پیشنهادی نشان داد که مهم ترین عوامل تأثیرگذار در مدل مربوط به ابعاد کلان توسعه، توسعه فرهنگی و توسعه اجتماعی بوده اند. در مدل متغیرهای جغرافیایی، این عوامل به مساحت استان و میانگین بارندگی سالانه متعلق است. اندازه اثر هر شاخص و عامل توسعه را می توان برای طراحی برنامه های توسعه بلندمدت و میان مدت و تعیین اولویت تخصیص منابع استفاده کرد [۱۹].

خوشبختی و همکاران (۱۳۹۷) مطالعه ای با هدف تحلیل عوامل و راهبردهای توسعه ورزش رقابتی در خراسان جنوبی انجام دادند. نتایج نشان داد که کمبودها و موانع و نیز نیروی انسانی به عنوان شرایط علی، مقوله های حمایتی و تسهیل کننده ها به عنوان شرایط زمینه، مقوله فرهنگ و جامعه به عنوان شرایط مداخله گر، به عنوان پیامد در نظر گرفته شده اند. بر اساس نتایج این مطالعه، در خراسان جنوبی با بیشترین مسائل و چالش های توسعه ورزش رقابتی مواجه هستیم که اکثر آنها خارج از کنترل هستند. بنابراین راهبردهای انگیزشی به عنوان عامل مداخله گر و همچنین تمرکز بر توسعه مسیرهای افزایش تعاملات درونی و بیرونی، جذب سرمایه، تمرکز بر آموزش و پژوهش کاربردی به عنوان راهبردهای موثر توصیه می شود [۴].

شبان (۱۳۹۶) مطالعه ای با هدف اولویت بندی عوامل مؤثر بر توسعه ورزش همگانی و قهرمانی در ایران انجام دادند. بر اساس یافته های این پژوهش، بهداشت عمومی، رسانه ها، فضاهای طبیعی، کم هزینه بودن، توسعه بدنه ورزش های همگانی، اینترنت، فارغ التحصیلان رشته تربیت بدنی، آموزه های دینی و تاکید بر ورزش رایگان به ترتیب مهم ترین عوامل مؤثر بر توسعه ورزش همگانی و قهرمانی بودند. همچنین بررسی عوامل مؤثر بر توسعه مسابقات قهرمانی ورزشی ۹ شاخص مؤثر بر این بخش ها را نشان داد: امکانات و تجهیزات، مسابقات و رویدادهای ورزشی، تحقیقات علمی و رسانه ای، استعداد، حمایت مالی، امور مربوط به مربی و ساختار ورزشی [۲۰].

پورکیانی و همکاران (۱۳۹۶) پژوهشی با هدف تحلیل اثربخشی ورزش حرفه ای و قهرمانی بر توسعه ورزش با استفاده از پرسشنامه و از نقطه نظر مدیران و اساتید ورزشی انجام دادند. نتایج نشان داد که در ورزش حرفه ای، در دسترس بودن مکان های ورزشی با استانداردهای جهانی و در ورزش قهرمانی، توسعه سیستم استعدادیابی و آموزش دانش آموزان مستعد بیشترین اولویت توسعه ورزشی است. در این راستا توجه ویژه به نظام آموزشی کشور به منظور آموزش ورزشکاران و افراد مستعد برای ایجاد زیرساخت های ورزشی مناسب ضروری است [۲۱].

حمیدی و همکاران (۱۳۹۵) در تحقیقی به تدوین راهبردهای وزارت آموزش و پرورش برای تربیت بدنی و فعالیت های ورزشی پرداختند. نتایج نشان داد که موقعیت استراتژیک تربیت بدنی و فعالیت های ورزشی در موقعیت تهاجمی قرار دارد. نتایج حاصل از تحلیل ماتریس QSPM برای اولویت بندی راهبردها نشان داد که ارتقای کیفیت و افزایش اثربخشی درس تربیت بدنی و ارتقای سواد حرکتی دانش آموزان، مدرسه محور کردن فعالیت های فوق برنامه و تعمیم فعالیت های فوق برنامه برای دستیابی به اهداف تربیت بدنی و توانمندسازی و تقویت نیروی انسانی سه راهبرد اول ورزش و ورزش دانش آموزی است [۳].

فراهانی و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه ای به طراحی راهبردهای توسعه ورزش قهرمانی ایران از دیدگاه مدیران و نخبگان ورزش و اعضای هیئت علمی تربیت بدنی پرداختند. نتایج تحقیق نشان داد که ۱۰ نقطه قوت، ۱۵ نقطه ضعف، ۶ فرصت و ۱۶ تهدید وجود دارد. و بر اساس تحلیل SWOT 15 استراتژی تعیین شد. در نهایت وضعیت راهبردی ورزش نخبگانی ایران در موقعیت تدافعی قرار دارد [۶].

۷. تحقیقات خارجی

بوهاس^۱ و همکاران (۲۰۲۱) در یک مطالعه به تشریح نقش سازمان های دولتی محلی رومانی، در توسعه از ورزش با عملکرد بالا از طریق سیاست های عمومی پرداختند. نتایج نشان داد که بین تصمیمات سازمان های دولتی برای مشارکت در فعالیت های ورزشی محلی و دستیابی به نتایج برجسته توسط تیم های ورزشی همبستگی بالایی وجود دارد. حمایت مالی مداوم، زیرساخت های ورزشی با کیفیت بالا، مشارکت های دولتی و خصوصی شفاف، و همچنین مشارکت قوی بین مقامات دولتی مختلف محلی، کلیدهای توسعه ورزش عملکردی هستند [۲۲].

لی^۲ و همکاران (۲۰۲۱) در یک مطالعه به تدوین نظام شاخص ارزیابی خدمات ورزش همگانی در مناطق مرکزی و غربی پرداخته و شاخص ها را طی دو نوبت بازنگری کردند. بررسی ها نشان داد که سیستم خدمات ورزش همگانی شهر از سطح خوبی برخوردار است و سیستم خدمات ورزشی نسبتاً کامل است که می تواند نیازهای متنوع ساکنان شرکت کننده در ورزش را تا حدودی برآورده کند. بنابراین، شتاب توسعه سیستم خدمات ورزش همگانی در مناطق مرکزی و غربی مناسب است، اما همچنان نیازمند ارتقای بیشتر تخصیص منطقی منابع ورزشی منطقه است [۲۳].

جین^۳ و همکاران (۲۰۱۹) در مطالعه ای با استفاده از روش مهندسی نرم افزار و با توجه به نیازهای واقعی مدیریت کسب و کار مدیریت منابع ورزشی عمومی، تجزیه و تحلیل سیستم مورد نیاز، طراحی سیستم، پیاده سازی سیستم و کل فرآیند توسعه سیستم ورزشی را تبیین کردند. بر اساس نتایج حاصله، سیستم پلت فرم منابع توسعه ورزش، به بررسی تخصصی اشتراک گذاری منابع تربیت بدنی عمومی مربوط می شود و این سیستم پلت فرم اشتراک منابع عمومی تربیت بدنی، کتابخانه مشترک با ساخت موضوع تصمیم گیری، شکستن "جزیره اطلاعات"، ایجاد مکانیزم اشتراک اطلاعات، بهینه سازی ساختار منابع اطلاعاتی، عمق ادغام اطلاعات پایه، از طریق کاربرد تعمیق بخش های مربوطه برای ترویج بیشتر به اشتراک گذاری اطلاعات، دستیابی به تعامل به موقع و عمق توسعه منابع اطلاعاتی. و از طریق فرآیند تصمیم گیری و مدل علم، عملکرد و مدیریت اطلاعات مدیر، مدیریت معلم، حل و فصل شبکه، یادگیری ورزش جهانی، مبنای دقیقی برای تصمیم گیری، اطلاعات علمی فراهم می کند، در نتیجه پشتیبانی تصمیم گیری سازمانی را ارتقا می دهد [۲۴].

¹ Buhaş² Li³ Jin

۸. بحث و نتیجه گیری

به طور کلی چالش‌های ورزش قهرمانی و نقش آموزش و پرورش در توسعه آن موضوعی مهم و پیچیده است که شامل موارد زیر می باشد: مربیگری و امکانات: مربیان نخبه در مدارس تخصصی ورزشی با چالش‌های مهمی از جمله امکانات ناکافی و مسائل نگهداری مواجه می‌شوند که مانع رشد دانش‌آموزان ورزشکار می‌شود. مسائل مربوط به تمرکززدایی: تمرکززدایی مدیریت ورزشی منجر به کاهش بودجه برای مدارس ورزشی جوانان شده است که بر قابلیت‌های عملیاتی آنها تأثیر منفی می‌گذارد. ادغام برنامه درسی: نیاز به ادغام بهتر ورزش در برنامه‌های درسی آموزشی وجود دارد، زیرا شیوه‌های فعلی اغلب تربیت بدنی را به عنوان یک درس انتخابی در نظر می‌گیرند و اهمیت آن را تضعیف می‌کنند. در نهایت نقش وزارت آموزش و پرورش در تعامل با این چالش‌ها شامل موارد ذیل است: توسعه سیاست: وزارت آموزش و پرورش باید سیاست‌هایی را ایجاد کند که آموزش ورزشی را در اولویت قرار دهد و اطمینان حاصل کند که در برنامه درسی ادغام شده و توسط منابع کافی پشتیبانی می‌شود. حمایت از مربیان: ارائه آموزش و منابع برای مربیان می‌تواند اثربخشی آنها را در توسعه دانش‌آموزان ورزشکار، رسیدگی به چالش‌هایی که با آنها روبرو هستند افزایش دهد. کمپین‌های آگاهی: وزارتخانه باید کمپین‌هایی را برای ترویج مزایای ورزش در آموزش و پرورش فرهنگی انجام دهد که به فعالیت بدنی در کنار پیشرفت تحصیلی اهمیت می‌دهد. در حالی که وزارت آموزش نقش محوری در توسعه ورزش ایفا می‌کند، چالش‌هایی مانند محدودیت‌های بودجه و تناقضات سیاستی می‌تواند مانع پیشرفت شود. پرداختن به این مسائل مستلزم یک رویکرد مشارکتی بین ذینفعان برای تضمین رشد پایدار در ورزش قهرمانی است. توسعه ورزش قهرمانی نیازمند همکاری همه‌جانبه بین نهادهای مختلف است. آموزش و پرورش می‌تواند با ایجاد زیرساخت‌های مناسب، فرهنگ‌سازی و حمایت از ورزشکاران، نقش مؤثری در این زمینه ایفا کند.

۱۲. مراجع

1. Musch, J., & Grondin, S. (2001). Unequal competition as an impediment to personal development: A review of the relative age effect in sport. *Developmental Review*, 21(2), 147–167.
2. Hansen, H., & Gauthier, R. (1989). Factors affecting attendance at professional sport events. *Journal of Sport Management*, 3(1), 15–32.
3. Hamidi, P. D., Vahdani, P. D., Khabiri, P. D., & Alidoust, P. D. (2017). Developing a strategic plan for physical education and sports activities at the Ministry of Education. *Quarterly Journal of Family and Research*, 14(1), 3–50.
4. Khoshbakhti, J., Nasseh, M., & Nakhzari Moghadam, M. (2021). Strategies of competitive sport development in South Khorasan with grounded theory. *Sport Management and Development*, 10(4), 1–20.
5. Nazari, R., & Tabesh, S. (2019). The challenge of Iran's sport development with non-systematic talent identification approach and elite approach. *Sport Management and Development*, 8(1), 1–14.
6. Farahani, A., Keshavarz, L., & Sadeghi, A. (2017). The design of strategies in development of Iran elite sport. *Applied Research in Sport Management*, 5(3), 42–127.
7. SeyedAmirAhmad, M., Alireza, A., Shahamat, A., Hengameh, A., & Al-Abidin, R. Z. (n.d.). *Rahbordhaye tose'e nezam-e varzesh-e ghahremani-ye Iran* [Strategies for developing

the championship sports system in Iran].
8. Malaei, M., Nejad, R., Yasouri, K., & Sharareh, K. (2018). Barrasi-ye avamel-e mo'asser bar tose'e-ye varzesh-e ghahremani-ye ostanha-ye Iran va era'e-ye olguye pishnehadi [Study of factors affecting the development of championship sport in Iran's provinces and proposing a suggested model]. *Modiriat-e Varzeshi (Sport Management Journal)*, 10(4), 757–775.

9. Kasu, S. (2021). Exploring pathways to work through skills development in sport for youth with intellectual disabilities in metropolitan Zimbabwe [Master's thesis or report, if known]. (Publisher or Institution, if available).

10. Capel, S. (2012). *Debates in physical education*. Routledge.

11. Ogunrotifa, E. (1998). Towards effective teaching of adapted physical education in Oyo State schools. *Oyo Journal of National Association Physical Health Education, Recreation Sports and Dance*, 1(2), 18–25.

12. Hansen, Z., Daykin, A., & Lamb, S. E. (2010). A cognitive-behavioural programme for the management of low back pain in primary care: A description and justification of the intervention used in the Back Skills Training Trial (BeST; ISRCTN 54717854). *Physiotherapy*, 96(2), 87–94. <https://doi.org/10.1016/j.physio.2009.11.002>

13. Graham, G. (2008). *Teaching children physical education: Becoming a master teacher* (3rd ed.). Human Kinetics.

14. Longo, F., & Rotolo, A. (2016). Promoting programme gap awareness as a method of effective public strategic management. *Public Management Review*, 18(3), 349–368. <https://doi.org/10.1080/14719037.2014.986889>

15. Melitski, J., & Manoharan, A. (2014). Strategic information system plans in nations around the world. *International Journal of Public Administration*, 37(12), 846–855. <https://doi.org/10.1080/01900692.2014.907312>

16. Chen, S., Hall, A., Gdovka, A. K., & Street, E. (2021). Perceptions on implementing a comprehensive athletic website and online streaming service for Kentucky high schools. *Atlantic Marketing Journal*, 10(1), 5.

17. Kelly, D., & Dixon, M. A. (2011). Becoming a “real university:” The strategic benefits of adding football for NCAA Division I institutions. *Journal of Intercollegiate Sport*, 4(2), 283–303.

18. Naseri Plangerd, V., Bahrami, S., Zardoshtian, S., & Yoosefy, B. (2021). Designing a family-school support model in developing sports talents: A grounded theory study. *Journal of Health Promotion Management*, 10(1), 74–90.

19. Mallaei, M. (2018). The study of factors influencing championship development in provinces of Iran and designing a proposed model. *Sport Management Journal*, 10(4), 757–775.

20. Shabani, A., & Khaje, F. (2017). Prioritizing factors affecting the development of sport for all and sports championship in Iran. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 16(36), 57–68.

21. Pourkiani, M., Hamidi, M., Goodarzi, M., & Khabiri, M. (2017). Analyzing the role of championship and professional sport on sport development. *Sport Management Studies*, 9(42), 55–72.

22. Buhaş, S., Buhaş, R., Grama, V., Herman, G. V., & Dragoş, P. (2021). The impact of local public policies on sports performance: Oradea—An example of success. *Baltic Journal*

of Health and Physical Activity, 13(6), 2. <https://doi.org/10.29359/BJHPA.13.6.0123>.
 23. Li, A., Ren, Y., Chen, B., & Liu, H. (2021). The development of public sports service system in central and western regions from the perspective of national health strategy. *Revista Brasileira de Medicina do Esporte*, 27, 76–79. https://doi.org/10.1590/1517-8692202127012020_0081

24. Jin, T. (2019). Analysis and design research of public sports information processing system. *Journal of Physics: Conference Series*. IOP Publishing.